

ת"פ 28953/06/18 - מדינת ישראל נגד יקיר יהודה כהן, אליאור כהן- עניינו הסתיים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 28953-06-18 מדינת ישראל נ' כהן ואח'
ת"פ 44460-04-17 מדינת ישראל נ' כהן
ת"פ 50421-01-19 מדינת ישראל נ' כהן

בפני
בעניין: כבוד הנשיא שמואל הרבסט
המאשימה

מדינת ישראל
באמצעות ענף תביעות- משטרת ישראל

נגד
הנאשמים

1. יקיר יהודה כהן
באמצעות ב"כ עוה"ד א. בר צבי
2. אליאור כהן- עניינו הסתיים

גזר דין - נאשם 1

הסדר הטיעון וכתבי האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ובעבירות של סחר בסם מסוכן לפי סעיפים 7(א) רישא+7(ג) ו-13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**").

בכך הורשע הנאשם לאחר שביום 8.1.19 בשעה 19:00 החזיק ברחוב מרזוק בירושלים, שקית ובה סם מסוג קוקאין במשקל 19.97 גרם נטו, בארון תבלינים במטבח.

בעבירות של סחר בסם מסוכן, הורשע הנאשם נוכח המתואר באישום השני בכתב האישום, על פיו בחודש שקדם ליום 16.1.19, במספר הזדמנויות ובמועדים שונים, מכר לאדם אחר סם מסוג קוקאין במשקלים של כ-1-2 גרם בתמורה לכ-600 ₪ לגרם (להלן: "**התיק העיקרי**").

במסגרת הסדר הטיעון, צירף הנאשם את ת"פ 44460-04-17, הודה והורשע בעבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). זאת, לאחר שביום 10.2.17 החזיק בארנקו סכין מקופלת, מוסלקת בתוך כרטיס אשראי מפלסטיק, מחוץ לתחום ביתו או חצרו ולא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה.

כמו כן צורף ת"פ 28953-06-18, במסגרתו הודה והורשע הנאשם בעבירה של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים.

כתב האישום בתיק זה מתייחס ליום 21.4.16, אז הגיעו בלשים לבצע חיפוש ברחוב האנפה 310 בירושלים ונמצא כי עמוד 1

הנאשם החזיק בסם מסוכן מסוג קנביס במשקל 0.2436 גרם נטו.

הסדר הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש, אך לא הייתה מחלוקת לעניין מתחמי הענישה ההולמים.

תסקירי שירות המבחן

התסקיר הראשון מיום 6.5.19, תיאר כי הנאשם, בן 24 שנים באותה עת, התגורר טרם מעצרו עם בת זוגו בירושלים ועבד בעבודות מזדמנות עם אביו באיטום גגות ובקיוסק. בעת עריכת התסקיר, הייתה בת זוגו בהריון.

הנאשם הוא אחד משלושה ילדים במשפחתו. אמו עובדת כסייעת בגן ילדים, אביו עובד כעצמאי בתחום השיפוצים ואיטום גגות. לפני כשש שנים פוטר מעבודתו אצל קבלן שיפוצים, ולאחר מכן לא עבד, עקב טיפול באחיו הגדול של הנאשם, אשר נפצע בתאונה. הנאשם תיאר יחסים תקינים במשפחתו, והורים מכוונים ותומכים.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת מקצוע בחשמל ומכונאות רכב, על אף שהתמודד עם קשיי למידה.

לאחר סיום לימודיו, הנאשם היה אמור להתגייס לצה"ל ליחידת "כפיר", אך בשל מעורבותו הפלילית, גויס כחייל מקא"ם. הוא התאכזב מכך שלא הצליח לעבור למסלול קרבי וביקש להפסיק את שירותו. לאחר נשירתו מהשירות הצבאי, עבד בפיצרייה ולאחר מכן עם אביו.

רישומי הפלילי מעלה, כי בשנת 2013, נשפט בגין ניסיון לחבלה חמורה כשהעברין מזוין, ונידון לפיצוי, מאסר על תנאי וצו שירות לתועלת הציבור.

שירות המבחן לנוער מסר כי הנאשם השתלב כחלק מאותו הליך, בסדנת "חוק ומשפט", הגיע למפגשים באופן סדיר, אולם לאחר שגזר דינו לא כלל צו מבחן, ביטא חוסר פניות ומוטיבציה להשלים את השתתפותו בסדנא והפסיק אותה לפני תום ההליך.

בשנת 2018 נשפט בגין סיוע לסחר בסמים וסיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית. במסגרת צו פיקוח מסר בדיקות לאיתור שרידי סם שנמצאו ענקיות, אולם גילה מוטיבציה נמוכה לטיפול ולאחר צירוף תיקים, נידון למאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

באשר לשימוש בסמים, הנאשם סיפר כי החל בשימוש מזדמן בחשיש בהקשר חברתי וכדרך להשתייכות חברתית והפגת שעמום. בהמשך התנסה בסמים נוספים באופן קבוע ואת העבירה הנוכחית ביצע כדרך למימון השימוש בסמים.

שירות המבחן מצא כי ישנה חשיבות רבה לשילוב הנאשם בטיפול וביום 14.4.19, הנאשם שולב בקהילת "רטורנו" ומשם דווח כי הוא נמצא בתהליך התאקלמות והסתגלות ומתפקד בצורה חיובית.

תסקיר מיום 20.8.19 הביא את דיווחה של העובדת הסוציאלית המטפלת בקהילת "רטורנו", אשר מסרה כי על אף שלא היו בעיות בולטות בתפקוד הנאשם, הוא נטה להתחבר לבעלי דפוסים עברייניים, נטה לחריגות משמעותיות, כביכול קטנות, ונכח במספר אירועים בהם נעשו חריגות משמעותיות. ביציאתו השנייה מהקהילה, נפגש עם אנשים המשתמשים בסמים ויצר קשרים בניגוד לכללי הקהילה. לפיכך, קיבל סנקציה משמעותית. לאחר שהובהרה לנאשם בעייתיות

התנהלותו, החל לפתח תובנה ולנסות ולהגביר ערנותו לכך, אך הוא עדיין התקשה ליישם שינוי באופן התנהלותו, וגם לאחר הסנקציה בקהילה, חזר ועבר על הכללים.

ביחס לעבירת הסמים, הנאשם מסר כי היה נתון במתח רב לנוכח הריונה של חברתו, ועל רקע זה חזר לעשות שימוש אינטנסיבי בסמים. הוא ביטא חרטה על ביצוע העבירה, מתוך הכרה במחירים האישיים שמשלם על כך בסביבתו המשפחתית, בעיקר בשל הפגיעה באמון בו. ביחס למהות העבירה, ביטא הכרה בפגיעה שגורם סחר בסמים, אך הוא עדיין בתהליך של בירור עמדתו ביחס לשימוש בסמים.

בהמשך גילה מעורבות ואקטיביות בתהליך, קיבל על עצמו תפקידי אחריות, מילא אותם בצורה טובה וגילה יכולת להציב גבולות לחברים ובשיתוף צוות הקהילה, החליט עם זוגתו ההרה, למסד את הקשר הזוגי. הוא שיתף בחששותיו בשל מהלך זה, תוך שתיאר צעד זה כגורם מעודד ליציבות בתהליך הטיפול והשינוי שעורך.

ביום 4.2.20 הוגשה לבית המשפט בקשה מטעם הנאשם, לפיה, על אף שהוא רוצה להמשיך בטיפול, נסיבות חייו אינן מאפשרות את שילובו בהוסטל. הנאשם צפוי היה להינשא ביום 3.3.20, ולכן ביקש לחיות עם בת זוגו, ותוך כדי כך לעבור טיפול במרכז יום או בכל מסגרת ששירות המבחן יקבע.

בתגובה מיום 12.2.20, עדכן שירות המבחן כי הצוות המטפל ב"רטורנו", החליט לסיים את הטיפול בנאשם לאור העובדה כי בבקשתו להפסקת הטיפול, פעל ללא תיאום ושיתוף עם הצוות המטפל, בניגוד להנחיות שקיבל, ומבלי להעלות את בקשתו לדיון בתוך הצוות המקצועי.

ביום 20.2.20 עדכן שירות המבחן, כי מאז סיום הטיפול בקהילה, הנאשם שוהה במעצר בית מלא בבית הוריו ובפיקוחם.

הנאשם ביטא אכזבה רבה מההחלטה על הפסקת הטיפול בו, לאחר התהליך המתמשך שעבר ונכונותו לקבלת הכוונה מהצוות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם עבר בקהילה תהליך למידה ועבודה במהלכו התגברה יכולתו להתבונן על אופן התנהלותו ומניעיו הרגשיים ונכונות לקבלת עזרה וגבולות.

שירות המבחן העריך כי הנאשם זקוק להמשך עבודה טיפולית ומסר שישנה חשיבות ליצירת תוכנית שתלווה אותו עם היציאה מהמסגרת הכוללת של הקהילה, ואשר תסייע לשמר את ההתקדמות והיציבות שהשיג מבחינה תפקודית ורגשית ותייצר גבולות ויציאה הדרגתית מפיקוח חיצוני להתנהלות עצמאית.

באותו שלב המליץ שירות המבחן כי הנאשם ימשיך לשהות בתנאי מעצר בית בבית הוריו, אשר עשו את ההערכות הנדרשת לשם כך. בד בבד הומלץ כי הנאשם ימשיך להגיע לשירות המבחן וימסור בדיקות לאיתור סם וישתתף בקבוצות התומכות בתהליך הגמילה מסמים.

תסקיר מיום 28.6.20 דיווח כי הנאשם החל ביציאה לעבודה במסעדה, באישור בית המשפט, וביטא מכך ומאפשרות להתפרנס סיפוק רב. הוא עבר להתגורר בדירה שכורה עם אשתו, המשמשת כמפקחת עליו במסגרת מעצר הבית.

הנאשם תיאר את התמודדותו עם ההסתגלות לעבודה בתחום חדש, לחזרה לתפקוד אינטנסיבי לאחר מעצר בית מלא ועם הלחצים הכרוכים באחריות כלכלית והפיכתו הצפויה לאב.

שירות המבחן התרשם שהנאשם מתמודד עם הלחצים באופן אחראי, יציב ומסתגל יותר מבעבר.

ביחס לתיק שצורף, הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות ולמשמעותן. שתי בדיקות לאיתור סם שמסר נמצאו נקיות, לבדיקה אחת לא הגיע ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים במהלך תקופת הדחיה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם עושה מאמצים לתפקוד תקין ויכולתו ללקיחת אחריות גברה ובאה לידי ביטוי בהשתלבותו בעבודה, התארגנותו לקראת לידת ילדו ונכונות להשתלבות בתהליך טיפולי.

תסקיר מיום 1.12.20 מתאר כי הנאשם מוסיף בהתמדתו בעבודה. הוא עבר לעבוד במפעל בטון ותיאר כי הוא עובד שעות מרובות, אך מרוצה מאוד ורואה נתיב להתקדמות אישית ולשכר מספק המאפשר התנהלות כלכלית טובה יותר. הוא הציג לשירות המבחן מכתבי המלצה ממקום עבודתו הנוכחית, המתארים את עבודתו הנאמנה, מתן שירות ראוי ללקוחות, עמידה בזמנים, עבודה שעות רבות ותחת לחץ.

במהלך חודש אוגוסט 2020 נולד לנאשם בן. הנאשם תיאר זאת בהתרגשות, סיפר שחש חיבור וסיפוק מתפקידו כאב תוך גילוי יכולת הכלה וסבלנות.

באותה עת, הנאשם שולב בטיפול ביחידת של"מ. הנאשם לא הגיע למלוא הבדיקות שנקבעו לו למסירת דגימות לאיתור סמים, בחלק מן המקרים בשל סגרי הקורונה. הוא השתתף בקבוצת NA ובטיפול רצון להשתלבות בטיפול על מנת לשמור על ההישגים שהגיע אליהם במסגרת הקהילה הטיפולית.

שירות המבחן תיאר תמונה של יציבות והתקדמות תפקודית בחייו של הנאשם, בשאיפות חיוביות להתקדמות וללקיחת אחריות על התנהלותו ובשמירה והימנעות משימוש בסם ותפקוד הורי חיובי. לצד זאת, אי הגעתו באופן רציף למעקב בדיקות העלתה סימני שאלה ביחס למצבו ויציבותו מבחינת שימוש בסם, ולצורך ביסוס ההליך הטיפולי, הומלץ על דחיה נוספת של משפטו.

ביום 4.1.21, במהלך דיון בבית המשפט, ביקשה המאשימה לטעון לעונש לנוכח אי שיתוף הפעולה המלא של הנאשם עם שירות המבחן.

הנאשם הסביר בדיון שהוא משתף פעולה עם שירות המבחן, אך הוא עובד כל יום משבע בבוקר ועד שעות הערב, אשתו ילדה והייתה משאושפזת בשל סיבוך לאחר הלידה, והוא ביקש להמשיך בטיפול עם שירות המבחן.

מששוכנעתי כי יהיה נכון להמשיך בהליך הטיפולי ובשל בקשת הנאשם, צומצם מעצר הבית הלילי בו הנאשם היה נתון עד אותה עת והוריתי על עריכת תסקיר נוסף שיבחן את התקדמותו של הנאשם.

תסקיר מיום 1.4.21 מגלה כי הנאשם המשיך בתפקוד חיובי ויציב תוך גילוי אחריות והמשיך לעמוד בקשר עם יחידת השל"מ.

דווח כי על רקע מגפת הקורונה לא הייתה רציפות מלאה בקיום מפגשים טיפוליים ואילו בחלק מן התקופה, הגעתו

לבדיקות לאיתור שרידי סם, לא הייתה סדירה. הבדיקות שמסר נמצאו נקיות משרידי סם.

לאחר תקופה סגרי הקורונה, חזר הנאשם לפגישות פרונטליות במסגרת היחידה.

בוועדה שהתקיימה ביחידה לצורך בניית תכנית טיפולית עבור הנאשם, נקבע כי הנאשם ימסור בדיקות שתן בתדירות גבוהה יותר וישולב בקבוצה טיפולית למכורים נקיים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מגלה רצון ונכונות לשיתוף פעולה ולחיזוק דרכי התמודדות מיטביות, לצד זאת שזקוק לגבולות ולפיקוח אשר יסייעו לו בעמידה מלאה בגבולות. לאורך תקופת הדחיה, הוא המשיך לגלות אחריות ויכולת תפקודית בתחום התעסוקה והמשפחה, לצד זאת שלא התקיימה יציבות מלאה בתהליך הטיפול ומעקב בדיקות שתן, בין היתר בשל נסיבות שלא קשורות בו.

תסקיר מיום 9.8.21 מלמד כי במהלך תקופת הדחיה, הנאשם החליף מסגרת תעסוקתית בשל הרצון לשיפור תנאיו ולהקדשת זמן רב יותר למשפחתו ולסיוע בבית, והחל לעבוד במחלקת תברואה בעיריית ירושלים. הוא המשיך לתפקד בצורה חיובית ויציבה, תוך גילוי אחריות.

הנאשם המשיך את הטיפול הפרטני ביחידת השל"מ ויצר במסגרת זו קשר עם עובד סוציאלי חדש.

בדיקות לאיתור שרידי סם שמסר, נמצאו נקיות.

גם בתקופה זו, לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

שירות המבחן התרשם עוד כי הנאשם בעל מוטיבציה פנימית לשינוי, מבין את חשיבות הטיפול והשמירה על היציבות.

שירות המבחן העריך שעונש מאסר ולו כזה שירוצה בעבודות שירות עלול לפגוע ביציבות התעסוקתית של הנאשם, אשר מהווה מעבר למקור פרנסה משמעותי, גורם משמעותי של תפקוד והשתייכות. עוד דווח כי ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע עבורו.

לאור האמור, המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכה ימשיך להגיע לפגישות טיפוליות ביחידת של"מ ויפנה לקבוצה טיפולית למכורים. לצד זאת, הומלץ על הטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות ועונש מותנה.

בתסקיר האחרון, מיום 12.5.22, מסר שירות המבחן, כי על אף קשייו של הנאשם לגלות רציפות במסגרת הטיפולית ביחידת של"מ, הוא שיתף במסגרת הטיפול בתכנים אישיים, ביטא יכולת להיעזרות ולבחינה עצמית. בדיקות לאיתור שרידי סם שמסר, נמצאו נקיות והוא בעל מוטיבציה פנימית לשינוי, מגלה יכולת לבחינת התנהגותו ובעל מוטיבציה להעמקה בבחינה זו.

בתקופת הדחיה, הנאשם המשיך לתפקד באופן תקין בתחומי חייו השונים ועמד בכל דרישות הקשר עם שירות המבחן.

עוד דיווח שירות המבחן כי ביום 7.4.22 התקיימה ועדת אבחון במסגרת הטיפולית ביחידת השל"מ. במסגרת זו, דנה הוועדה ברמת היציבות של הנאשם בטיפול והמחויבות לו. הנאשם שיתף בוועדה, בקשייו ובהתמודדותיו בגילוי יציבות

במפגשים הטיפולים וסוכם כי הוא ימשיך בטיפול השבועי תוך עמידה בגבולות הזמנים ושמירה על רצף הטיפול.

מאז, דיווחה יחידת השל"מ, כי הנאשם מגיע באופן סדיר לפגישות הטיפולים, משתף פעולה כנדרש ומגיע לבדיקות באופן יציב. תוצאות הבדיקות מעידות על הימנעות משימוש בסם. במשך התקופה לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

שירות המבחן ציין, כי בבואו לגבש המלצה בעניינו של הנאשם, לקח בחשבון את חומרת העבירות המיוחסות לו ואת העובדה שהעבירות בת"פ 50421-01-19 התבצעו במהלך תקופת התנאי.

מאידך, שירות המבחן לקח בחשבון את אישיותו, כוחותיו, את השתלבותו בטיפול, את שאיפתו לאורח חיים נורמטיבי ומתפקד, את יכולתו לשמור על ניקיון מסמים וכן את היכרות שירות המבחן עמו ועמידתו במחויבות הנדרשת ממנו במסגרת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן.

במכלול השיקולים, העריך שירות המבחן, כי ישנה חשיבות להמשך הטיפול, על מנת להקטין את הסיכון להישנות עבירות בעתיד. דווח כי הנאשם מבין את חשיבות השתלבותו בטיפול, הינו בעל מוטיבציה פנימית להשתלבות זו ובעל כוחות לניהול אורח חיים תקין וכיום הוא מודע לחומרת מעשיו ומבין את השלכותיהם.

לאור התרשמותו, כי מאסר בעבודות שירות עשוי להוות עבור הנאשם ומשפחתו פגיעה כלכלית קשה וכן פגיעה בהיבטים המתפקדים והנורמטיביים בזהותו, לאור התרשמותו כי השתלבותו בטיפול, משקפת את שאיפתו לשינוי באורחות חייו, ולנוכח הצורך בגורם מלווה ויד מכוונת, שב שירות המבחן על המלצתו לנצל את ההליכים המשפטיים כדי לדרבן את הנאשם להמשיך לשקם את חייו ולהעמידו בצו מבחן למשך שנה, במסגרתו ימשיך להגיע לפגישות טיפוליות ביחידת של"מ ואף יופנה לקבוצה טיפולית למכורים, זאת לצד ביצוע צו של"צ.

אשר למאסר המותנה- הומלץ על הארכתו כגורם מרתיע לעתיד.

שירות המבחן ציין עוד כי ההליכים המשפטיים המתמשכים ואי הוודאות הנלווית להם מהווים עבור הנאשם גורם דחק ולכן הומלץ על סיומם.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טען כי לא בכדי הפסיקה מחמירה בענישה בעבירות של סחר בסמים בהן הורשע הנאשם, וכך גם בעבירות של החזקת סכין, אשר חובה על החברה למגרן.

בתיק העיקרי עתרה המאשימה למתחם שנע בין 14 ל-30 חודשי מאסר עבור האישום הראשון, ולמתחם הנע בין **18-24** חודשי מאסר עבור האישום השני בו תוארו מספר מקרי סחר בסם.

בת"פ 44460-04-17 עתרה המאשימה למתחם הנע בין **מספר חודשי מאסר עד 12 חודשים** ובת"פ 28953-06-18 נע המתחם בין **מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות**.

ב"כ המאשימה עמד על כך שעברו הפלילי של הנאשם כולל 2 הרשעות משנת 2018, ממין העניין, בעבירות של סיוע לסחר בסמים וסיוע להחזקה שלא לצריכה עצמית. הוטל עליו עונש של מאסר על ידי מותב זה ובנוסף תנאי של 3

חודשים. הנאשם לא ניצל את ההזדמנות שבית המשפט נתן לו וכך גם עומדת לחובתו הרשעה מבית המשפט המחוזי משנת 2013 בעבירות אלימות. גם שם התחשב בו בית המשפט וגזר עליו ענישה של של"צ וענישה מותנית.

אשר לתסקירי שירות המבחן, ב"כ המאשימה טען כי הם אינם ממצים, אין בהם פירוט לסיבות שהנאשם לא הגיע למפגשים, והם מתעלמים מהרשעה קודמת משנת 2018 ומהרשעה משנת 2020 בגין הימנעות מבדיקת שכרות וקיומם של הליכים ששירות המבחן התבקש ליתן עליהם מענה. לפיכך, וגם בשל האינטרס הציבורי ומאחר שהנאשם לא הורתע מהרשעות קודמות בעניינו, אין לחרוג ממתחמי הענישה בשל שיקום.

לנוכח מכלול טיעוניו, ביקש ב"כ המאשימה למקם את הנאשם ברף הבינוני של כל אחד ממתחמי הענישה, תוך חפיפה חלקית של חלקם, **כך שיושת על הנאשם עונש שלא יפחת מ-30 חודשי מאסר בפועל, הפעלה של התנאי במצטבר, ענישה נלווית מאסר מותנה, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי, וכן הכרזה על הנאשם כסוחר סמים וחילוט המוצגים והשמדתם.**

הסנגור סיפר בפתח טיעוניו לעונש כי ייצג את הנאשם בשנת 2013, אז התקיים דיון בעניין שחרורו מאיזוק אלקטרוני, יום לפני גיוסו לצה"ל. תחת הגשת ערר על החלטת בית המשפט המחוזי, התקשרה הפרקליטות ללשכת הגיוס וכך סיכלה את גיוסו הצפוי ליחידת כפיר. בית המשפט העליון מתח ביקורת חריפה על התנהלות הפרקליטות בע"פ 3050/13, ובעקבות זאת, שונה הנוהל שהיה נהוג בפרקליטות בניגוד לחוק המרשם הפלילי, להעביר מידע בדרכים לא דרכים.

הנאשם התגייס לאחר מכן לחוות השומר, אך נפלט מהצבא לאחר כמה שנים. מאז, ובשל הרשעתו, לא התנהל באופן נורמטיבי, הוא עבר עבירות ונעצר. בתיק הזה היה עצור למשך חצי שנה, ואז בית המשפט נתן לו הזדמנות והוא השתחרר לקהילת "רטורנו". ממש לפני סיום קהילה, לאחר 10 חודשים ולפני ההוסטל, הנאשם נפלט מהמסגרת.

שירות המבחן בנה לו תכנית בקהילה, והוא הופנה למרכז של"מ, שיתף פעולה עם שירות המבחן. במשך 3 שנים, הנאשם הוכיח שיקום. תוך כדי התהליך הוא התחתן, נולד לו ילד ולא נפתחו לו תיקים חדשים.

מדובר בשיקום דרך שירות המבחן ודרך קהילה טיפולית. הנאשם מסר בדיקות נקיות ושיתף פעולה עם ההליך. הנאשם שנמצא כאן היום הוא לא אותו אדם שנעצר בשנת 2019. הוא שהה 6 חודשים במעצר, וכיום מדובר באדם אחר המתנהל באופן נורמטיבי.

לשיטת הסנגור, גם האינטרס הציבורי הוא שבנו של הנאשם יגדל עם אבא ושמאמציו הרבים לשיקום לא ירדו לטמיון עם השבתו לבית האסורים.

שירות המבחן התייחס לכל הנדרש- לעונש התנאי, לתיקים שצירף ולמכלול הנסיבות והגיע למסקנה שאין לגזור על הנאשם עונש מאסר, וכך יש לקבוע.

הנאשם הפך לאדם נורמטיבי, לאבא, שלא מבצע עבירות, ולא רק בשל דחיית הדיונים.

לפיכך, ביקש הסנגור כי בית המשפט יחרוג מהמתחמים, יאריך את התנאי וישית עליו צו של"צ בהיקף הנרחב ששירות המבחן ביקש.

הנאשם בדברו האחרון ביקש להתחשב במכלול הדברים. הוא אמר כי מאז ביצוע העבירות, עברה תקופה ארוכה שבה הבין ולמד. הוא אמר שהוא לא מקל ראש בחומרת המעשים, אבל מאז הוא התחתן, נולד לו ילד והוא עובד במקום מסודר כבר שנה ונמצא במקום אחר בחייו.

אביו של הנאשם אמר כי מעורבותו של בנו בפלילים גרמה לו צער רב והוא אף לקה בליבו כתוצאה מכך. לדבריו, כצעיר, בנו התדרדר כתוצאה מהשפעה של חברה לא טובה, אך מאז שהשתתף בקהילה ב"רטורנו" חל בו שינוי מבורך.

דין והכרעה

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

מתחם העונש ההולם נקבע בהתחשב בערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם בנסיבות ביצוען ותוך התחשבות בענישה הנוהגת בפסיקה במקרים דומים.

לפניי שלושה תיקים שונים שאותם הנאשם צירף ולכל אחד מהם אקבע מתחם עונש ההולם את העבירות הנידונות בו.

מתחם העונש ההולם בתיק העיקרי

הערך החברתי המוגן בעבירות הסמים הוא הגנה על הציבור מפני נגע הסמים. הסמים פוגעים ברבים באוכלוסייה-קטנים, צעירים ובוגרים. חשיפה יחידה ואקראית לסמים עשויה להביא לשימוש יחיד שיתדרדר לשימוש תדיר, שיהפוך להתמכרות.

להתמכרות לסמים השלכות קשות על בריאות המשתמשים בהם, על אורח חייהם ועל מעגלי החיים הקרובים והרחוקים מהם- בני המשפחה, החברים והציבור כולו.

כל עבירת סמים היא פוגענית, אך אלה שנועדו להפיץ את הסם, חמורות אף יותר, שכן הן אלה שמאפשרות את התפשטות הנגע בחברה. משום כך הבהירו בתי המשפט לא אחת את החשיבות שבמאבק בעבירות הסמים באמצעות הטלת עונשים מרתיעים (ראו למשל ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.6.10)).

כתב האישום כולל שני אישומים, אולם מאחר שמדובר באירועים שהתרחשו באותו פרק זמן, כאשר בין עבירת הסחר ועבירת ההחזקה קיימת חפיפה ומדובר באותו סוג סם, הרי שמדובר בפרץ עברייני אחד לו ייקבע מתחם עונש אחד, אשר יהלום את ריבוי העבירות.

הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לאחר שהחזיק בסם מסוג קוקאין במשקל 19.97 גרם, וכן בעבירות של סחר בסם זה, בכמויות של 1-2 גרם בכל פעם.

לסם מסוג זה התייחס כב' השופט נ' הנדל בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** [פורסם בנבו] (4.7.12) ודבריו יפים לענייננו:

"הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשית מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב ... הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה..."

כמות סם הקוקאין שנמצאה אצל הנאשם מעידה על כוונתו להפיץ את הסם. עבירות הסחר המתוארות באישום השני מעידות על מימוש כוונת הנאשם לסחור בסם, והנאשם מכר את הסם לאותו אדם במספר הזדמנויות.

הנאשם ביצע את העבירות מספר פעמים, כאשר מטרתו להרוויח מהסחר, מבלי שהנזק שהוא גורם לאותו רוכש ולחברה בכלל, עומד לנגד עיניו.

הנאשם פעל להשגת כמות הסמים המסוכנים מראש, כך שמדובר בעבירות מתוכננות, שנעשו מתוך שיטת פעולה של הנאשם אשר ראה לנגד עיניו את תועלתו האישית בלבד.

עם זאת, ומבלי להקל מחומרת המעשים, בהתחשב במנעד המקרים העונים על הגדרת עבירה זו, הרי שמדובר במקרה שבו הפגיעה היא במידה בינונית.

בהתחשב בערך המוגן ובפגיעה בו, בנסיבות ביצוע העבירה והענישה הנוהגת, הרי ש**מתחם העונש ההולם נע במקרה זה בין 18 ל-24 חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

מתחם העונש ההולם בת"פ 44460-04-17

כתב האישום בתיק זה ייחס לנאשם עבירה של החזקת סכין שלא למטרה כשרה, בה מוגן הערך החברתי של הגנה על הציבור מפני אלימות ושמירה על ביטחון אישי. החזקת סכין שלא למטרה כשרה, מעוררת חשש לשימוש בסכין בעת ויכוח או נסיבות אחרות ומערערת את שלוותם ובטחונם האישי של אזרחי המדינה.

למרבה הצער, מקרים לא מעטים של ויכוחים על עניינים של מה בכך במרחב הציבורי, מסתיימים בשליפת אותה סכין שהוחזקה בידיו של מי מהניצים, ובפגיעה בגוף או בקיפוח חיים, ומכאן הפוטנציאל ההרסני הטמון בעבירה זו.

נסיבותיו של המקרה המתואר בכתב האישום שלפניי מלמדות כי הנאשם החזיק את הסכין כשהיא מקופלת בארנקו ובפועל לא עשה בה שימוש פוגעני, אך האמור ביחס לפוטנציאל הפגיעה הטמון בהחזקתו - נכון גם למקרה זה.

בהתחשב בכל אלה, הרי ש**מתחם העונש ההולם מקרה זה נע בין צו שירות לתועלת הציבור ועד מאסר קצר לריצוי בפועל.**

מתחם העונש ההולם בת"פ 28953-06-18

הערכים המוגנים בעבירות הסמים, בהן הורשע הנאשם גם בתיק זה, פורטו מעלה בהקשר של עבירות הסחר בסמים

והחזקתם שלא לצריכה עצמית.

האישום במקרה זה עוסק בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית, ולכן מדובר בעבירת סמים שמיקומה במדרג עבירת הסמים, נמוך יותר מזה של עבירות הסחר והפצת הסמים.

במקרה זה נמצאו אצל הנאשם סמים מסוג קנבוס בכמות של 0.2436 גרם, כך שמדובר בסוג וכמות נמוכים ומסוכנים פחות. עם זאת, גם השימוש בסמים מסוג זה הוא בעל השפעה שלילית על המשתמשים בו ועל הסובבים אותם.

בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, בפגיעה הנמוכה בערך המוגן ובמדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה למאסר למשך תקופה קצרה אשר יכול ותרוצה בעבודות שירות.

העונש המתאים

הנאשם יליד שנת 1993, כיום בן כ-29 שנה, נשוי ואב לפעוט.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו, צירף את כל התיקים העומדים נגדו, נטל אחריות על העבירות שביצע וגילה רצון להותיר את הפרק העברייני בחייו, מאחור.

לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות של סיוע לסחר והחזקת סמים וניסיון חבלה כשהעברין מזוין, כך שלא מדובר בהסתבכות פלילית ראשונה לנאשם. בנוסף, לחובת הנאשם הרשעות בעבירות מתחום התעבורה.

הנאשם ביצע את העבירות בהן הורשע בהליך זה בין השנים 2016-2019.

מאז ביצוע העבירות חלפו להן יותר משלוש שנים, אשר במהלכן התנהל הליך זה, תוך צירוף התיקים, והנאשם השתלב בטיפול במסגרות שונות.

השלכותיהן של מכלול העבירות שהנאשם ביצע הן עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות משמעותיות, בהתאם למתחמים שנקבעו. אלא שבחינת מכלול הנסיבות שנסקרו ותוארו כאן בהרחבה, מלמדת כי על אף הקשיים, מדובר באחד המקרים אשר אליהם התכוון המחוקק כאשר הותיר לבית המשפט שיקול דעת המאפשר לחרוג ממתחמי הענישה בשל שיקולי שיקום, כאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין.

כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, ברקע לביצוע העבירות, עומד השימוש שהנאשם עשה בסמים. הנאשם החל בשימוש אקראי ומזדמן שהפך במרוצת הזמן לשימוש קבוע שהיווה עבורו דרך התמודדות עם לחצים וקשיים שהתעוררו בחייו. על רקע השימוש בסמים, ביצע גם את העבירות בתיק העיקרי, אשר נועדו לממן את הסמים לשימושו העצמי.

בעקבות ההליכים הפליליים ומעורבות שירות המבחן, הנאשם החל בהליך גמילה משמעותי וכוללני, במסגרת הקהילה הטיפולית "רטורנו". הנאשם שהה בקהילה זו במשך 10 חודשים. הקשיים שתוארו בתחילת הטיפול בקהילה, מעידים על הקושי ועל הכוחות אשר הנאשם נדרש לגייס על מנת להמשיך ולהתמיד בטיפול, והנאשם אכן התגבר על מכשולים שהתעוררו בתחילת הטיפול, והתמיד בו. הגורמים המטפלים בו תיארו את התקדמותו, את פיתוח היכולות לעמוד מול לחצי החברים האחרים בקהילה וקבלת כישורים נוספים שנדרשו מהנאשם, כהצבת גבולות.

למרבה הצער, לקראת השלמת הטיפול בקהילה, וזמן קצר לפני המעבר לשלב הבא שהיה צפוי בטיפול, מעבר להוסטל, ביקש הנאשם שלא להמשיך בכך.

אכזבתו של הנאשם מהפסקת הטיפול בקהילה לנוכח הבקשה שהגיש, מלמדת על הכרתו בחשיבות הטיפול, בדרך שעבר ובשינוי שחל בו בעקבות זאת.

הגורמים המטפלים ראו בבקשת הנאשם חוסר שיתוף פעולה וחוסר אמון מצדו, ואכן, היה על הנאשם לפעול בתיאום עימם, טרם הגשת הבקשה. עם זאת, נתתי דעתי לכך שבבקשתו, הנאשם ביקש להוסיף ולעמוד בפיקוח שירות המבחן ולהמשיך בטיפול, גם אם לא במסגרת הוסטל, אשר לתפיסתו, יקשה על חיי הנישואים בהם רק החל והשתלבותו בעבודה. יודגש כי הגם שהטיפול בקהילה לא הושלם עד תומו, שירות המבחן דיווח כי הנאשם עבר בקהילה תהליך משמעותי וחל שינוי באופן התנהלותו.

בחנית קורותיו של הנאשם מאז שעזב את הקהילה ב"רטורנו" מוכיחה שהנאשם המשיך במסלול השיקום בליווי שירות המבחן ושאר הגורמים המטפלים. מאז הנאשם עזב את הקהילה, הוא שהה במעצר בית מלא ותוך כדי שנישא, הפך לאב והשתלב בעבודה קבועה בהיקף מלא, התמיד במעקב של שירות המבחן.

שירות המבחן דיווח על התמודדות אחראית ובוגרת של הנאשם עם הלחצים השונים בחייו, התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירות וכי הוא מבין את משמעות מעורבותו בפלילים, שבה וחזרה בתסקירים כחוט השני.

דווח כי הנאשם עשה מאמצים לתפקוד תקין בחייו, ועל כך העידו התמדתו בתעסוקתו, דיווחי מעסיקו אשר סיפרו לשירות המבחן על התמדתו ועל תפקודו הטוב.

נכון, גם בשלב זה, התהליך לא היה מושלם והיו מספר בדיקות לאיתור שם שהנאשם לא הגיע אליהן, חלקן בתקופת הקורונה ובעת הסגרים, חלקן ללא הסבר. עדיין, לא ניתן להתעלם מכך שבמשך תקופה ארוכה, כל הבדיקות שהנאשם מסר, והיו לא מעט כאלה, נמצאו נקיות משרידי סם.

במהלך הזמן הנאשם השתתף באופן מלא ופעיל בתכנית טיפולית ששירות המבחן הכין עבורו, ואשר כללה פגישות פרונטליות עם גורמי מקצוע והשתתפות בקבוצות NA.

אורח חייו של הנאשם כיום, היותו בעל משפחה המקיים תא משפחתי נפרד עם אשתו ובנו, היותו אדם עובד המסור גם לפרנסת משפחתו והיותו לאב, הכל תוך התמדה על התרחקות מעולם הסמים, כפי שמעידים הגורמים המקצועיים - כל אלה מעידים על תהליך הפיכתו מבחור צעיר שהסמים היו חלק מרכזי בחייו, עד כי הובילו אותו לביצוע העבירות, לאדם אחראי ובוגר, בעל משפחה אשר כל מעייניו נתונים לה.

ההליך הטיפולי דורש מהמטופל התגייסות מלאה, שיתוף מלא ומתן אמון בגורמי הטיפול, הכל תוך כדי המשך קיום אורח חיים תקין - חיי משפחה, עבודה ועוד. מדובר בתהליך שהוא קשה במיוחד עבור המתמודדים עם התמכרות, הלומדים כיצד לנהל חיים שלהתמכרות אין בהם מקום, לאחר שנים שבהם היא הייתה חלק מרכזי בחייהם. לפיכך, העובדה שהתהליך שהנאשם עבר לא היה מושלם, אינה מפתיעה. מדובר בתהליך מורכב אשר עליות ומורדות עשויות לאפיין אותו, אך עדיין בסיכומו של דבר, וכפי שבאו הדברים לידי ביטוי, מדובר בהליך שנשא פרי והצלחת הנאשם כיום, באה לידי ביטוי גם בכך שלא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

עם זאת, לנוכח עברו של הנאשם, אין חולק כי הנאשם זקוק להמשך ליווי של הגורמים הטיפולים, לבל ירדו מאמציו לטמיון.

הותרו של הנאשם במסלול חייו זה, הרחק מהסם והתופעות השוליות הנלוות לו, בהן גם ביצוע עבירות דוגמת אלה שבהן הורשע כאן, היא לא רק האינטרס האישי והצר של הנאשם, אלא האינטרס הציבורי, שכן מכך נשכרת החברה כולה. וחשוב מכל - הזכות לענישה מקלה שמקורה בשיקום נובעת מהיותו של הנאשם אדם אחר. אחר מאותו אחד אשר החזיק ומכר קוקאין ו/או סכין. אמנם נכנס הנאשם להליכי גמילה שונים, נכנס ויצא, עד כדי שיכולים היינו לחשוב כי מדובר בכשלון של ממש, אלא שהחיים וההווה לימדונו כי הנאשם אכן השתנה. צורתו השתנתה, הוא נישא, אינו משתמש עוד בסמים, אב לילד ועובד באורח סדיר. זוהי תוצאה שכל מרכז גמילה היה "קונה" ללא היסוס.

"שינוי צורה" זה, גם אם לא נעשה באמצעות שירות המבחן, אלא באמצעות הנאשם עצמו - יש בו כדי ליצור מצב חדש, בו יש לבחור עונש לנאשם חדש - וכך אעשה.

כפי שמסר גם שירות המבחן, בעת הזו, השתת עונש מאסר, ולו כזה שירוצה בעבודות שירות תפגע קשות בנאשם, במשפחתו הצעירה וחשוב לא פחות מכך, בהליך הטיפולי-שיקומי שהוא צעד בו צעדים משמעותיים. עם זאת, היקפו של צו השירות לתועלת הציבור יהיה נרחב יותר מזה אשר עליו המליץ שירות המבחן, בהתחשב בחומרת העבירות.

בנסיבות אלה, בהתחשב בשיקולי השיקום שהובאו כאן, שוכנעתי שיש מקום גם להארכת המאסר המותנה בר הפעלה מת"פ 31997-04-17 - וכך אקבע.

סוף דבר

נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 420 שעות. שירות המבחן יערוך תוכנית מתאימה ויעבירה לעיוני, וזאת עד ליום 1.10.22.**
- 2. צו מבחן למשך שנה. במהלך שנה זו ימשיך הנאשם להגיע לפגישות טיפוליות ביחידת של"מ ושירות המבחן יעקוב אחר מצבו.**
- 3. המאסר המותנה אשר מקורו בת"פ 31997-04-17 מוארך בזאת בשנתיים מהיום.**
- 4. קנס בסך ₪ 2,500 או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.2.23.**
- 5. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מביצוע כל עבירת המנויה בפקודת הסמים בסך של ₪ 3,000, למשך שנתיים מהיום. הנאשם הבין והתחייב.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א תמוז תשפ"ב, 10 יולי 2022, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.

